

vidt mere tilfældige Aarsager, der have bevirket, at Bestemmelserne om Lystsejlad have fundet Plads i Sønæringsloven. De Hensyn, der have affødt de almindelige Sønæringsbestemmelser, finde derimod ogsaa Anvendelse paa Sejlad med Fiskerskibe, om end de særlige Forhold for Fiskeriet medføre, at Bestemmelserne maa modificeres noget. En Sammenfatten af Bestemmelserne om Fiskerfart og om Lystsejlad i eet Kapitel synes derfor mindre rationel. Med Hensyn til den formelle Affattelse af Udkastet skal iøvrigt bemærkes, at de egentlige sønæringsretlige Bestemmelser, der findes i Lovudkastets Kapitel I, ere grupperede paa en noget anden Maade end i den nugældende Sønæringslov. De Bestemmelser, der fastslaa, at der om Bord i de Skibe, der falde ind under Sønæringsloven, skal være de efter vedkommende Skibs Størrelse, Anvendelse og Fart nødvendige Befalingsmænd — Dæksbefalingsmænd og Maskinpersonalet — findes i Lovudkastets §§ 2, 3 og 4—5, henholdsvis for saa vidt angaar Førere, Styrmand og Maskinister. I Lovudkastets §§ 6—14 gives derefter Bestemmelser om hvilke Betingelser, der udkræves for at opnaa de enkelte Sønæringsbeviser, og Bestemmelser om, hvilken Ret der opnaas ved Erhvervelsen af hvert af de enkelte Beviser. De sidstnævnte Bestemmelser ere dels Supplement til Bestemmelserne i §§ 2—5 og tjene dels til at fastslaa, at Sønæringsbeviserne hjemle en lovmæssig Ret til indenfor de afstukne Grænser at udøve Sønæringen som Erhverv. Den her fulgte Fremgangsmaade giver efter Udvalgets Formening en mere overskuelig og lettere læselig Fremstilling af Sønæringsreglerne end den Fremstillingsmaade, der er fulgt i den nugældende Lov.

Ved Angivelsen af Betingelserne for Erhvervelsen af de forskellige Sønæringsbeviser er overalt medtaget Angivelse af Fartsbetingelserne. For saa vidt angaar Beviserne som Kystskipper, som Sætte-skipper og som Styrmand, var dette vel ikke nødvendigt, idet — som i de almindelige indledende Bemærkninger fremhævet — Farten i disse Tilfælde falder forud for den teoretiske Undervisnings Paabegyndelse, og Fartsbetingelsen saaledes indeholdes i Eksamensbetingelsen. Da man imidlertid i Sønæringsloven maatte optage Angivelse af Fartsbetingelserne, for saa vidt angaar Skibsførerbeviset og de forskellige Sønæringsbeviser som Maskinist, idet i hvert Fald en Del af Farten i disse Tilfælde falder efter den teoretiske Uddan-

nelses Afslutning, har man anset det for rettest i alle Tilfælde at angive Fartsbetingelserne i Sønæringsloven, idet en ensartet Fremstillingsmaade for alle Sønæringsbevisernes Vedkommende synes naturligt, ligesom det er fundet rationelt, at Sønæringsloven saa vidt muligt indeholder en fuldstændig Angivelse af Betingelserne for Sønæringsbevisernes Erhvervelse.

I de almindelige indledende Bemærkninger er berørt de vigtigste af de Ændringer, som ved Lovudkastet ere foretagne i den nugældende Sønæringslov. Idet man med Hensyn til den nærmere Omtale af de nye Bestemmelser, Lovudkastet indeholder, og af hvilke adskillige maa ses i nøje Sammenhæng med Udkastet til Lov om Eksaminer for Skibsførere og Styrmand m. m., skal henvise til Bemærkningerne til nærværende Udkasts enkelte Paragraffer, skal man her indskrænke sig til nogle Bemærkninger om forskellige Spørgsmaal af mere almindelig Natur Sønæringsloven vedrørende, som ere blevne berørte under Udvalgets Forhandlinger.

Der blev saaledes under Forhandlingerne rejst Spørgsmaal om Muligheden af sønæringsretlige Regler omfattende det egentlige Mandskab, og der blev henvist til, at den nugældende Sønæringslov omtaler forskellige af Mandskabet, saasom Matroser uden at give den nærmere Definition af disse Begreber, og det blev navnlig omtalt, hvorvidt det maatte være formaalstjenligt i saa Henseende at foreslaa en Regel om en til et bestemt Aaremaal fastsat Fart for at kunne udmønstre som Matros. Det blev dog erkendt, at Gennemførelsen af en saadan Ordning vilde medføre betydelige praktiske Vanskeligheder allerede af den Grund, at Fart i Damp- og Sejskibe ikke vel vilde kunne jævntilles. Saavidt Udvalget bekendt har den nuværende Ordning ej heller medført egentlige Ulemper, og i Tilfælde, hvor Tvivl har foreligget om, hvorvidt vedkommendes Søfart vilde kunne regnes for Matrosfart, har Administrationen afgjort Spørgsmaalet. Tvivlstilfældene have dog været forholdsvis faa, idet der i Praxis kun sjældent vil være Tvivl om, hvorvidt Søfart er af den Beskaffenhed, at den kan anses som Matrosfart, og Udvalget har derfor anset det for unødvendigt at bringe Lovbestemmelser desangaaende i Forslag, saa meget mere som saadanne Bestemmelser formentlig ikke henhøre under Sønæringsloven.